

for at komme til Rundskaab om disse Forhold? Er det vor Regering, det ærede Medlem vil til Bivis, er den ikke klog nok, er den ikke i Stand til at faa Oplysninger om disse Forhold, som den engelske Regering efter det ærede Medlems sidste Udtalelser fordrer og sikkert ogsaa faar? Jeg tænker, at det er en ganske simpel Sag, naar man blot vil gaa i Dag med den og søge at komme til Rundskaab om, hvad der er gængse Dagløn og Afkordpris paa det Arbejde, som kommer til at foreligge til Licitation, det er virkelig ikke uoverkommeligt, det kan det ærede Medlem være aldeles overbevist om. Jeg tror nok, at hvis det ærede Medlem vil tale for Arbejdere om det, han her har talt om i Dag, vilde de staa fuldkommen usforstaaende lige over for det ærede Medlem, de vilde se og høre og forstaa, at det, det ærede Medlem har sidet i sit Kontor og har skrevet om Arbejderbestyrelsen, men aldrig nogen Stund har sat sin Fod paa en Arbejdsplads eller har deltaget i Arbejdet eller været med i en Arbejderforening, hvor det gjaldt om at skabe Brister og Forhold, under hvilke der kan arbejdes. Nej det er sandelig ikke vanffeligt at komme til Bunds i den gængse Dagløn, hvorledes den bestemmes, og finde Regler for, hvorledes de overholdes. Det ærede Medlem spørger om, hvem der skal have Kontrollen. Det beviser, at han aldrig har haft Kendskab til Arbejderforholdene i Almindelighed, skønt han herhjemme staar som Forslagsstiller og Forsvarer af Arbejdertamre og Voldgiftsretter, som skulde være dem, som skulde afgøre og bilægge Stridigheder mellem Arbejdsgiveren og hans Arbejdere, og som skulde staa den Arbejdsløn fast, som i visse Tilfælde skulde betales. Det ærede Medlem er sikkert ikke saa uvidende om dette Forhold eller saa upraktisk, som han i Dag vilde gøre sig; men jeg kan godt forstaa, naar hans Hovedopgave er at sige, at vi ikke skulde møde med det samme Forslag i Aar som i Fjor, og naar hans Opgave ifølge hans sidste Udtalelser har været at gentage de Udtalelser, som den høitærede Indenrigsminister sagde i Fjor, at det da ikke ligger saa meget langt fra det ærede Medlem at tage det Standpunkt, som han har gjort. Det ærede Medlem sagde, at han var meget ivrig for, hvis dette Lovforslag skulde gennemføres, at Arbejdsgiverne skulde stilles i lige Række med Arbejderne, og han talte ikke saa lidt om, at der ikke var nogen Bestemmelse om, at Arbejderne skulde straffes, hvis de kom i Kollision med denne Lov. Jeg tror, at Arbejderne ville være ham meget taknemmelige for, at han

har draget dette frem. Hvorfor skulde der ogsaa kunne komme en Lov, selv om det var fra Arbejdernes Side selv, den kom, uden at den blev omarbejdet til en Straffelov over for Arbejderne? Man har sandsynligvis en Følelse af, at man ikke har Straffelove nok over for de smaa i Samfundet, og det ærede Medlem føler Trang til at søje en ny til; jeg gratulerer ham i den Anledning. Det ærede Medlems Bemærkning om, at vi skulde tage Lovforslaget tilbage, er ikke ny, lige saa lidt som den Bemærkning, han havde taget op efter den ærede Ministers Foredrag i Fjor. Vi have hørt det før, naar vi have forelagt Lovforslag, saa siger man: Tag det tilbage, I komme ikke frem med det, gaa en anden Vej, I naa ikke noget med dette. Det er ikke noget nyt, det ærede Medlem har bragt her ind i Tinget, men han burde som det dygtige og sagthjndige Medlem, han er, have bragt noget nyt frem, og ikke blot dette gamle: „Gaa en anden Vej“, uden at vise os, hvor Vejen er. Hvad vil det ærede Medlem i Retning af Arbejderbestyrelse, han, som har saa stort Kendskab til denne? Hvis det ærede Medlem ikke kan vise os en anden Vej end den, vi ifølge vor Anskuelse gaa, nytter det ham ikke noget, og saa faar han ingen Fornøjelse af det. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Sage) gjorde nogle Bemærkninger før, som kaldt sammen med dem, han gjorde sidst, da Forslaget var til Behandling. Det er mig nu denne Gang lige saa lidt som sidst muligt at forstaa, hvorfor han drager disse store Konsekvenser frem for at komme Lovforslaget paa tvers, om jeg maa bruge det Udtryk, skønt det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod ham ret, sikkert har nogen Sympati for Forslaget. Han sagde nemlig, at hvis man skulde gaa til Bunds i dette Forslag, maatte de enkelte Arbejdsgivere, som paatage sig et Stykke Arbejde, være paa det rene med, at de ogsaa skulle garantere alle dem en Minimumsløn, som arbejde paa Materialerne, som de havde købt af andre. Det ærede Medlem kan jo dog ikke være i nogen som helt Tvivl om, at her foreligger et Forslag, som sigter paa hvert enkelt Tilfælde, og der er ikke Tale om at føre det videre ud i sine yderste Konsekvenser. Hvert enkelt Sag, hver enkelt Fabrikation har jo selvfølgelig sin bestemt afsluttede Kreds, og inden for denne ville jo disse Ting naturligvis successive kunne komme for; men det kan jo ikke være Meningen her at sige, som det ærede Medlem sagde sidst, da vi havde dette Spørgsmaal til Forhandling, at naar de købte Søm f. Eks., skulde